

Суб'єкт права на конституційну скаргу – громадянка Коваленко Катерина Вікторівна – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо:

1) перевірки на відповідність частині другій статті 32 Конституції України (конституційність) приписів частини першої статті 4, абзацу першого частини першої статті 10 Закону України „Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус“ від 20 листопада 2012 року № 5492–VI, відповідно до яких:

– „1. Єдиний державний демографічний реєстр – це електронна інформаційно-комунікаційна система, призначена для зберігання, захисту, обробки, використання і поширення визначеної цим Законом інформації про особу та про документи, що оформлюються із застосуванням засобів Реєстру, із забезпеченням дотримання гарантованих Конституцією України свободи пересування і вільного вибору місця проживання, заборони втручання в особисте та сімейне життя, інших прав і свобод людини та громадянина.

Реєстр та майнові права інтелектуальної власності на створені на замовлення уповноважених суб'єктів для функціонування Реєстру об'єкти інтелектуальної власності належать державі. Відчуження, передача чи інше використання, ніж визначено цим Законом, Реєстру, його структурних складових та майнових прав інтелектуальної власності забороняються.

Єдиний державний демографічний реєстр ведеться з метою ідентифікації особи для оформлення, видачі, обміну, пересилання, вилучення, повернення державі, визнання недійсними та знищення передбачених цим Законом документів. Єдиний державний демографічний реєстр у межах, визначених законодавством про свободу пересування та вільний вибір місця проживання, використовується також для обліку інформації про зареєстроване або задеклароване місце проживання (перебування) особи“ (частина перша статті 4);

– «1. Внесення інформації до Реєстру здійснюється уповноваженими суб'єктами за зверненням заявника, на підставі інформації державних органів реєстрації актів цивільного стану, органів реєстрації фізичних осіб, а також інформації органів виконавчої влади, інших державних органів, органів влади Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування з дотриманням вимог Закону України „Про захист персональних даних“» (абзац перший частини першої статті 10).

2) перевірки процедури прийняття вказаного Закону на відповідність частині п'ятій статті 83 Конституції України.

На думку суб'єкта права на конституційну скаргу, оспорювані приписи „не відповідають принципу ненадмірності персональних даних“ та порушують вимоги Закону України „Про захист персональних даних“ від 1 червня 2010 року № 2297–VI щодо обробки персональних даних, опрацювання яких становить особливий ризик для прав і свобод особи.